

Děti oceánu

Aleš Brichta

Nekonečně dlouhá
Nekonečná pláň
Svět vln, co příští čas dopřály nám
Děti svý tak dlouho
Chránil oceán
Dárek žít pak vzal a dal ho nám

Nedopočítáš let, co nejsou v kronikách
Možná jsme jiný měli být
První krok, první pád, tak proč se všeho bát, bát
Začali jsme létat v oblacích

Oceán se jen dívá
Kam teď dál chceme jít
Oceán ten se jen dívá
Na svý děti ztracený

Máme už síly dost
Rozbít a zničit svět
Schovaný za zdí ze svýho já
Může být už naposled
Jen brát a nevidět
Co vydrží zem zkoušená

Oceán se jen dívá...

Nekonečně dlouhá...

Oceán se jen dívá...

Je čas – nebe se černý zdá
Je čas – nač trápit zemi dál a dál a dál
Je čas – končit, svět ztrácí dech, dech
Je čas – co nejde, nejde, nejde vrátit zpět
Je čas